

1 Petr 2,10:

„Kdysi jste žili bez milosrdenství, teď však se jeho milosrdenství na vás projevilo.“

Milosrdenství skrze Marii

V průběhu letošního roku se zamýšlíme nad různými podobami Božího milosrdenství inspirovaní apoštolským listem papeže Františka *Misericordia et misera* (v překladu *Milosrdenství a ubožáčka*). Tento list vydal papež v roce 2016, den po skončení Roku milosrdenství a zve nás skrze něj na cestu, po které jsme povoláni se ubírat v budoucnosti.

V měsíci květnu se klaníme Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu spolu s Pannou Marií. Ona byla ta, která ho po dobu devíti měsíců nosila pod svým srdcem, prošla s Ním jeho pozemskou poutí a také viděla, když Jeho srdce probodli. My patříme k těm, kteří jí zabili Syna a Ona nás přesto přijala za své děti.

Následující text papeže Františka nás dnes vybízí k tomu, abychom také my přetavili milost, kterou jsme od Boha dostali, do skutků, do konkrétních projevů milosrdné lásky.

„Zkušenost Svatého roku ať do nás vtiskne slova apoštola Petra: „Kdysi jste žili bez milosrdenství, teď však se jeho milosrdenství na vás projevilo“ (1 Petr 2,10). Nenechávejme si to, co jsme dostali, žárlivě pouze pro sebe; poděleme se s trpícími bratry, aby se jim dostalo opory silou Otcova milosrdenství. Ať se naše komunity otevírají a dosahují k těm, kdo žijí na jejich území, aby se všem dostalo Božího pohlázení skrze svědectví věřících.

***Toto je čas milosrdenství.* Každý den naší cesty je poznamenán Boží přítomností, která řídí naše kroky silou milosti, kterou Duch vlévá do srdce, aby jej ztvárnil a uschoпил k lásce. *Je čas milosrdenství* pro všechny a pro každého, aby si nikdo nemohl myslet, že k němu nedosahuje blízkost Boha a moc Jeho jemnocitu. *Je čas milosrdenství*, aby ti, kdo jsou slabí a bezbranní, vzdálení a osamocení, mohli vnímat přítomnost bratrů a sester, kteří jsou jim oporou v těžkostech. *Je čas milosrdenství*, aby na sobě chudí pocítili uctivý, ale pozorný pohled těch, kdo překonají lhostejnost a objeví to, co je v životě podstatné. *Je čas milosrdenství*, aby žádný hříšník neustal prosit o odpuštění a pocítil ruku Otce, který vždy přijímá a objímá.**

Ve světle „Jubilejního dne sociálně marginalizovaných“, kdy se ve všech katedrálách a svatyních světa uzavíraly Brány milosrdenství, mne napadlo, že jako další konkrétní znamení tohoto mimořádného Svatého roku by se v celé církvi mohl ustanovit na 33. neděli liturgického mezidobí *Světový den chudých*. Bude to nejvhodnější příprava ke slavnosti Ježíše Krista Krále, který se ztotožnil s malíčkými a chudými a bude nás soudit podle skutků milosrdenství (srov. Mt 25,31-46). Bude to den, který pomůže komunitám i každému pokřtěnému uvažovat nad chudobou jakožto jádrem evangelia a nad tím, že dokud Lazar leží přede dveřmi našeho domu (srov. Lk 16,19-21), nebude moci nastat spravedlnost, ani sociální smír. Tento Den bude zároveň ryzí formou nové evangelizace (srov. Mt 11,5), která bude obnovovat tvář církve v jejím ustavičném působení pastorální konverze, aby dosvědčovala milosrdenství.

Vždycky na nás spočívají milosrdné oči svaté Matky Boží. Ona je první, kdo otevírá cestu a provází nás při dosvědčování lásky. Matka milosrdenství shromažďuje všechny pod ochranou svého pláště, jak to bývá znázorňováno v umění. Důvěřujme její mateřské pomoci a následujme její neměnný náznak v pohledu upřeném k Ježíši, jenž je zářivou tváří Božího milosrdenství.“

V adoraci, která bude následovat, můžeme spolu s Pannou Marií hledět na Kristovo srdce a očekávat nové seslání Jeho Ducha, který nás uschopňuje k tomu, abychom moli být pozornými a věrohodnými svědky Božího milosrdenství.